

מפעלים

שוב צועדים

אחת ההצלחות הגדולות ביותר של מפעלי הבידור בשנת העשור היתה תכנית הזמר היו זמנים, שנערכה בהיכל התרבות. משרד ראש הממשלה ניסה להפוך תכנית זו, בי שניונים קלים, לדבר של קבע: במקום מצעד פזמונים, פסטיבל של זמר ישראלי — מעין תחרות של יצירות ישראליות חד-שות.

במקביל לתכנית הממלכתית הכינה קבוצה פרטית, המורכבת מהפזמונאי חיים חפר, דן בן-אמוץ והקריין עמיקם גורביץ', תכנית לעריכת מצעד פזמונים בעל אופי מיוחד, שיערך אף הוא בהיכל התרבות. הפעם יהיה זה מצעד פזמוני הישג, שיכלול שירים מראשי הזמר הארץ-ישראלי ועד הקמת ה' מדינה.

המצעד, שיחל רק בחצות וימשך שלוש שעות, יכלול 55 שירים, שהם אבני-דרך בהתפתחות הזמר הישראלי. המיוחד שבו יהיה שאת השירים ישירו, במידת האפשר, אותם האמנים שהשמיעו אותם בימים ההם. זמרות כמו ברכה צפורה, אסתר גמליאלית, לאה דגנית וחנה רובינא, יופיעו בשירים ששרו אז, בתוספת זמרות פחות ידועות כמו אמה טאובר מראשון-לציון, שהיתה הראשונה ששרה את השיר רינה, הביטי נא אל השמיים. קבוצה של חמישה מנגנים על כלי-פרטה מהמושבה כינרת, כולם בני 60 ומעלה, תשמע שנים משירי רחל. ואילו את השירים שמבצעים אינם עוד בחיים, תשמע רביעיית תרביב הקטנה.

תחילה נועד המצעד למוצאי יום העצמאות. אולם קול ישראל, שחשש מתחרות לפסטיבל הזמר, שיכנע את עורכיו לדחות, תמורת הבטחה לשדר גם את המצעד, נוסף לפסטיבל.

מאחורי הקלעים

גג משותף

פרס המושק הטוב לשנת 1959, המוענק זו השנה הרביעית על-ידי המועדון הלאומי על שם פרופסור קלאוזנר, יוענק השנה לשחקנית התיאטרון הקאמרי **הפרס מרון**, עבור משחקה בבית-הבנות. הפרס יוענק בטקס חגיגי שיתקיים במחצית החרדש הבא. בעלי פרס קלאוזנר בשנים הקודמות היו מרים זוהר, רפאל קלצקי ובחיה לנצט. . . . **הבימה והקאמרי** יקיימו בקרוב מוסד-גג משותף, שיטפל בעניינים מנהלתיים של שניהם. כתוצאה מכך יפרסו שני התיאטראים את הצגותיהם במידע דעות משותפות ברווחות ובעתונות. יקבעו תעריפי מקסימום לשלשום לבמאים (עד 3000 ל"ל הצגה) ותעריפי מינימום למכירת הצגות ולאולמות. החוזים בין היוצרים לבין התיאטראים יערכו על נוסח קבוע, משותף לשניהם. . . . **"קול ישראל"** ישרד קטעים מתכניתה האחרונה של רביעיית מועדון התיאטרון. עד כה הוחרמה התכנית בשידורים בגלל גסותה והסאטירה ה' פוליטית החרפה שבה. . . . **הזמרת דרורה חבקין** סולקה ממסגרת הקונסרטי של תיאטרון סמטיון, פחות משבוע ימים אחרי שהחלה להופיע בתכנית זו. מנהלי התיאטרון מצאו כי הקהל אינו מקבל בחיוב את זמרתה, החליפו אותה בצמד העוסרים. . . . **פתיחת הצגות** מסיבת קונסרטי החלה במול רע, כאשר התהפכה המכונית שהובילה את תפאורות ההצגה החדשה, ורוב התפאורות נפגעו ונפגמו. . . . **צייר התיאטרון** הצעיר והעולה דני קראון, שצייר את התפאורות להצגת הגנול קישוט בהקאמרי, למסיבת קונסרטי בסמטיון ול' במות הבידור ביום העצמאות, רשם השבוע הצלחה נוספת: הוא זכה במכרז לציור קיר ענק בבלון שרתון תרביב, שהקמתו מסיימת צפון העיר. הצעתו נשלחה לחוות דעת בארצות-הברית, וכתה לתגובות חיוביות ביותר. . . . **זמר הפולקלור** הא-מריקאי ביום גלייור עומד לבקר בקרוב בישראל. גלייור, המלחה את ההופעתו בנגינה על גיטרה, ואיגנו יהודי, מתכוון להר' פיע במועדון התיאטרון, במחנות צאב וב' קיבוצים. בעת שהותו בארץ יערוך גם מקם על המוסיקה העממית בארץ וינסה גם לחבר יצירה משלו, שתהיה מיוסדת על נושאים ישראליים כרוח התקופה. . . . **יוסף רייך** ואורנה פורת יופיעו ב-8 לאפריל, בערב קריאה של מערכונים מאת גיורג' ברנארד שאו. במאי תכנית זו הוא גרשון מלוטקין.

חמישית "היחפניות" של מועדון התיאטרון החיפאי הרביעיה הגדולה ביותר בעולם

מועד תיקונו. . . . הפשרה ביחסים המתוחים בין הבמאי **יוסף מילוא** לבין התיאטרון הקאמרי חלה השבוע. אחרי תקופה ארוכה של חוסר-מגע בין שני הגופים נפגשו הש' בוע מילוא ומנהל התיאטרון **יעקב אג' מרון** באורח מקרי במועדון-לילה, ובין הש' ניים התפתחה שיחה ידידותית. . . . אגב, מילוא עומד להעתיק את מושבו לחיפה, שם יקבל כנראה שיכון עירוני. העתקת היורה קסורה בתכנית להפעלת התיאטרון העיר' רוני שם. . . . **רבקה מיכאלי**, השדר' גית'לשעבר המשתתפת בחמישית מועדון ה' תיאטרון החיפאי, עברה לאחרונה ניתוח בעינה והיא מופיעה לחזרות כשתחבוש לבנה ענקית מכסה את פניה. את החמישיה, שתוכננה מלכתחילה להיות רביעיית רוק אחרי-כך הורחבה, מכנה רבקה: "הרביעייה הגדולה ביותר בעולם". . . . **חנה רובי' נא** התנסה מהצגה והלכה השבוע למועדון התיאטרון, כדי לשמוע בפעם נוספת את זמרת בתה **אילנה רובינא**. האם שמעה את אילנה שרה קודם, בפתיחת תכניתה. דעתה המפע: "היא השתפרה מאד". . . . פחות מצב-רוח היה למשורר **נתן אלתר' מרון** בעת שישב בכסית. הוא פנה לעורבים ושבים ולשכניו לשולחן בשאלה: "אתה אוהב אותי?" כשאל קיבל תשובה רצינית, הרים שולחן והטילו על קבוצת שכנים. . . . קהל הצופים בקולנוע מאי בחיפה, בו מוצג הסרט אהובתי הירושלמי, כמעט שלא התבונן בסרט באחד הערבים השבוע. תשומת-לבם היתה נתונה לאורח הצעיר, השחקן ההוליוודי **סוד מניאן**, שבאלטרס בלחית הישראלית הראשונה בתחרות הוא יוצא — **פזניה מיר**, הדוגמנית החיפאית האמריקאית. . . . דוגמנית אחרת, שלא מצאה סיפוק קולנוע או סיפורי רכילות, כי אם ספרים רציניים: היא מתכוננת לבחינות הבגרות שלה. . . . זוג שמותן לא נראה בארץ, והופיע בה שוב, הם זאב (**בומ' ב'ה**) צור ואשתו **מינה ברוכי**. בשנים שנעדרו מהארץ חלו בהם שינויים: בומבה רזה קצת אך שצרו הלכין, ואילו מינה עתה בומבה. בומבה, שחזר השבוע ארצה, כבר עשה גישושים ראשונים בקשר לאפ' שרות חזרתו לתיאטרון הקאמרי מיד אחרי שיסיים את עבודתו בסרט הגבעה, המוסרט **יונה עברי** מתחלכת לאחרונה מוכות מאד: היא נכשלה במבחנים התיאטרוניים לנהגות. נחמה של יונה: "מה יש חנה מרון נכשלה שש פעמים". . . . לדידיים שברכו את שחקן הבימה **אלברט חזקיהו** לרגל כניסתו כחבר הקולקטיב של התיאטרון ושלולו כיצד הוא מגיש בתור בעל-בית, השיב אלברט: "אני רק לא יודע איך מסתדרים עם חובות של חצי מיליון!"

* מימין לשמאל: נאוה נוני, מיח דיו, מרגלית אנקורי, אסנת שדח ורבקה מיכאלי חבושת-העין.

אנשים

גבול של חמש דקות

פרסאי בתל-אביב, שיחק כל הזמן בפרח אדום, גורה **בבה אירלסון** פיסות נייר ועשתה מהם כדורים. . . . ח"כ אחדות העבודה **יגאל אלון** גילה לאחרונה מה היה נוסח המברק ששלח **לאליהו אילת**, ששהה אותה תקופה בואשינגטון, עם כי' בוש אילת: "אלון לקח את אפסטיין (שמו הקודם של אילת)".

רביעייה של חמש

פגישה מקרית אירעה לאחרונה במסדרון בית התיאטרון הקאמרי, בין **גילה אלמגור** לבין **מיה זין**, הפזמונימאית שחזרה מצרפת והמשתתפת בחמישית בנות מועדון התיאטרון החיפאי. מיה לא הכירה תחילה את גילה, אולם כשזו הציגה את עצמה בפניה, נזכרה מיד, הצביעה על צלקת במצחה ואמרה: "זה מקר" — מזכרת מן הימים שמה היתה עוד ירמיה סבטיצקי וגילה היתה גילה גרייבר, ושתייהן ילדות קטנות בשכונה פתח-תקוהאית. מיה ניהלה בביתה חוג לריקודים, אליו באה גם גילה, שהיתה באותם הימים שמנה ולא-יפה-במיוחד. יום אחד ביקשה מיה מגילה שתשוב לביתה ותחליף את בגדיה. גילה הנעלבת ירדה לרחוב, המסירה ברוב רוגזה אנבים על חלונה של מיה, שאחת מהן פצעה אותה במצחה. נזכרה השבוע גילה בחיור: "דחקה הבינו אותי אז, אפילו קצת מבחן לא נתנו לי". . . . אם תקום פעם מפלגה שמ' רנית בישראל, אין כמעט ספק שראשוני חבריה יהיו ותיקי הפלמ"ח. הנה, למשל, הפזמונאי **חיים חפר**. הוא אולי האדם היחיד ברחוב דיונוגוף בתל-אביב הקורא בקביעות את האוהדובר הלונדוני. מלבד זאת החליף חפר את שו'ן-היד שלו בשו'ן כיס גדול, ששרשרת מוכספת גדולה מחברת אותו למכנסיו. אגב, זה אינו עולה כל-כך ביוקר להיראות כשמרן: את השו'ן המסור מש קנה חפר בשוק בצלאל בחמש ל"ה, והוא

שר החקלאות **משה רייך** הוכיח השבוע כי לא שכח עדיין את תפקידיו בצבא ה' גנה, יצא להגנה נמרצת על רעיית ראש הממשלה, פולה בן-גוריון. היה זה ברבר החגיגי בועידת מפא"י בהיכל התרבות, כאשר מקהלת צדיקוב פצחה בזמר על הבמה. פולה, מסיבות הידועות לה, לא רצתה לשמוע את הזמרה, אסמה את אר' גיה באצבעותיה. כאשר ניסה צלם לתפסה בפזזה זו, מיהר רייך להסתירה ולגרש את הצלם. . . . באותה ועידה גילה בעלה, **דוד בן-גוריון**, לעתונאים, סודות מפגרי שמו עם נשיא ארצות-הברית **דווייט אייזנהואר**. סיפר ביגיי: "בתום פגישה עם אייזנהואר לחצתי ידו והתכוננתי ללכת, עצרני לפתע ואמר: חכה, עכשיו צריכים לבוא הצלמים. והם נכנסו ונתנו לנו פקר' זה: תעמדו כך, תעבורי הנה, תעשי את זה, תשבו, תחייכי. אין ברירה, צריך להת' רגל לזה". . . . בועידה זו רדה הירש' ראש **אבא אבן** ביד חזקה במתחכמים. הוא הקציב לכל אחד חמש דקות ניתח אותם בעובדה שנאומי המפורסם של לינקולן בגטיסבורג לא נמשך יותר, אולם כשנטל אבן עצמו את רשות-הדיבור, דיבר במשך 40 דקות. הדבר חרה במיוחד לאיש עין-חרוד **שלמה לביא**, שעמד להפסיק את אבן ולפנות בתלונה ליושבי-ראש. שכנו ל' שולחן, דויד בן-גוריון הרתיע אותו מלעשות זאת. "אינך יודע מה הוא עשה לי אתמול", ניסה לביא לשכנעו. "אני יודע", השיב ביגיי, "אבל אל תשכח את הכתוב: 'לא תקום ולא תיטור'!". . . . עיסוקים מעיסוקים שונים מצאו להם היושבים על במת הנשיא את בועידה. בעוד **שיונה כסה**, מזכיר

פסוקי השבוע

- **מדינאי פרסי**, שהגיע השבוע בעילום-שם לישראל: "פרס היא מדינה שוחרת שלום בדיוק כמו ישראל — במידה והדבר ניתן לכם מדי פעם. . . ."
- **דוד מנא**, מנהל אגף השיכון במשרד העבודה: "יותר קשה לגייס הון מאשר להוציא אותו!"
- **דוד טוביהו**, ראש עיריית באר-שבע: "הארץ מעוברת — היא הרה מפעלים."
- **חיים בן-מנחם**, המנהל הכללי של הדואר: "אני יודע שאני הופך להיות אויב העם!"
- **ניקויטה ברושצ'וב**, ראש ממשלת ברית-המועצות, בעת ביקורו בצרפת, למתורגמן שתירגם את נאומו בלחש: "דבר בקול רם! אחרת יחשבו כי התוונה בכרית-המועצות אינה מספקת."
- **מאיר מלמד**, ראש עיריית רמלה, על התמרדותו של משה צחר, ראש עיריית טבריה: "טבריה היא עיר יפה ויש בה הרבה דגים טובים. ראש עיריית טבריה אוכל יוסיום דגים וטריים ומקבל הרבה ויטמינים שצריכים לצאת בצורת אנרגיה!"
- **יוסף קציס**, מוותיקי מפא"י, בועידת מפלגתו: "אמרתי לא מוזמן לאנשי ה"מ" ולאנשי ה"ת" בלעדי ה"אלף" אתם "מת" ועם ה"אלף" אנחנו "אמת".
- **הזמר שמעון ישראלי**, על רחוב דיונוגוף: "יש רחוב אחד בתל-אביב שזקוק מאד לדיזינגפציה!"